

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4P/71/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315210779
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5315210779.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci navrhovateľky T. I., M., R., T., X.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, adresa na doručovanie: M. XXXX, zast. všeobecnou splnomocnenou zástupkyňou N. I. D., T. XX.X.XXXX, I. M., Š. XXXX, Č., proti odporcovi I.T. I., T. X.X.XXXX, U. H. B. XXX, zast. všeobecnou splnomocnenou zástupkyňou C. I. D. I.Á., T. XX.X.XXXX, Š. XX, H., za účasti mal. Marka Markuljáka, nar. 20.10.2012, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, v konaní o rozvod manželstva s prísl. takto

r o z h o d o l :

I. Manželstvo účastníkov konania - navrhovateľky V. T. I., rod. R., nar. X.XX.XXXX a odporcu I. I., nar. X.X.XXXX uzavreté dňa XX.XX.XXXX, zapísané v knihe matričného úradu M., zväzok X, ročník XXXX, strana XX, poradové číslo XX r o z v á d z a.

II. S c h v a ľ u j e rodičovskú dohodu nasledovného znenia:

Maloleté dieťa I. I., T. XX.XX.XXXX na čas po rozvode z v e r u j e do výchovy a starostlivosti matky, ktorá bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach.

Otec m á p r á v o styku s maloletým I. I., T. XX.XX.XXXX každú párnú sobotu v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod. a každú nepárnu nedeľu v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod. Matka j e p o v i n n á maloleté dieťa na styk pripraviť v stanovený čas v mieste svojho bydliska a otec j e p o v i n n ý maloleté dieťa matke vrátiť v stanovený čas v mieste bydliska matky.

III. Otec j e p o v i n n ý platiť výživné na maloletého I. I., T. XX.XX.XXXX vo výške 150 € mesačne vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred s tým, že sumu 30 € mesačne b u d e matka u k l a d á ť maloletému dieťaťu na samostatný účet alebo vkladnú knižku, ktoré dieťaťu zriadi a s tým, že matka u k l a d á súd tvoriť úspory dieťaťa v rovnakej výške 30 € mesačne ukladáním na účet alebo vkladnú knižku dieťaťa, ktoré zriadi.

IV. Žiadny z účastníkov konania n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 17.12.2015 navrhovateľka podala návrh na rozvod. Manželstvo uzavrela po 4-ročnej známosti. Už pred uzavretím manželstva boli medzi partnermi krízy obdobné s krízami po uzavretí manželstva. Dúfala, že po uzavretí manželstva sa odporca zmení, čo jej sľúbil. Počas štúdia na vysokej škole jej neposkytol potrebnú pomoc, mala dojem, že si našiel mimomanželskú známosť po návrate od rodičov. Našla intímne fotografie s touto ženou v jeho telefóne. Viackrát sa bola nútená odsťahovať zo spoločnej domácnosti. Už raz vzala návrh späť a na prosby odporcu vrátila sa späť do spoločnej domácnosti. Obnovila spolužitie. Keď začala pracovať, robil na ňu odporca psychický nátlak, s nikým nevychádzal,

kontroloval ju, žiarlil, ponižoval. Situácia sa vyhrotila tým, že ju fyzicky napadol dňa 13.11.2015. Preto sa v novembri 2011 odsťahovala k svojim rodičom do rodinného domu na M.. Medzi nimi už nie je žiadne citové puto. Maloletý I. navštevuje materskú škôlku v Č.. Odporca pracuje na TPP pre Y., G..M..B., Č. s príjmom približne 1 100 € čistého. Zároveň sa venuje dekoratívne stierkovaniu, z čoho má bočný príjem. O výške nemala vedomosť. Odporca to tajil. Napriek tomu prispieval na domácnosť sumou 100 €, ktorá nepokryla ani časť nákladov. Počas manželstva nikdy spoločne nehospodárili. Žiadala výživné na maloleté dieťa vo výške 250 € mesačne. Aby dala manželstvu šancu ako aj obnove spoločnej domácnosti manželov a maloletého dieťaťa, spolupracovala s Občianskym združením Náruč. Keď si išla s kolegyňami posedieť, mal výhrady. Keď bola chorá, neposkytol jej potrebnú pomoc. Okolo domu vykonával práce, v domácnosti jej nepomohol. V ekonomickej oblasti každý platil určitý druh nákladov. Výchove dieťaťa sa viac venovala navrhovateľka. Nepožíval odporca nadmerne alkohol ani iné návykové látky, ale v správaní bol prehnane výbušný, z čoho vznikali nedorozumenia, čo vyústilo do odchodu zo spoločnej domácnosti. Dňa 17.2.2016 na čl. 40 spisu doplnila podanie, kde uviedla mesačné výdavky - strava 200 € (vrátane stravy na syna I.), oblečenie, obuv 30 €, telefón 20 €, internet 17,50 €, vitamíny 10 €, drogéria, kozmetika 15 - 20 €, čistiace potreby 15 €, PHM 50 €, PZP 90 €, opravy osobného motorového vozidla 50 - 100 €, ide o staršie auto, častejšie opravy, príspevok na bývanie rodičom 150 €, vzdelávací jazykový kurz z anglického jazyka 100 € polročne. Tieto výdavky uviedla ako výdavky svoje. Výdavky maloletého dieťaťa uviedla - škôlka 40 €, oblečenie, obuv 50 €, plienky 10 €, detská drogéria 30 €, hračky 30 €, lieky (syn býva často chorý) 13 - 15 €, výlety, ZOO, detské centrum 60 €, čaje 5 €, detské predstavenie 18 € - jednorazový výdavok.

Otec dňa 3.2.2016 na čl. 23 spisu uviedol. Dôvody uvádzané navrhovateľkou nie sú pravdivé. Manželstvo nesprevádzajú neustále hádky, ako tvrdí navrhovateľka. Navrhovateľka za hádku označuje akúkoľvek snahu odporcu vydiskutovať niektoré otázky týkajúce sa spoločnej domácnosti, spolužitia. Reaguje impulzívne, emotívne, odchodom. Pomohol by rozhovor s odborníkom. Obidvaja manželia spoločne navštívili psychologickú poradňu v Žiline - I.. M. K., C.. Z toho dôvodu nepovažoval rozvod manželstva za vhodný. Mal za to, že je dôvod na obnovu spolužitia. Je to aj v záujme maloletého dieťaťa. Fyzicky nezaútočil na navrhovateľku, aj keď navrhovateľka podala trestné oznámenie. Je pravdou, že od decembra 2015 opustila spoločnú domácnosť, ale urobila tak aj v minulosti a vždy sa vrátila. Ani navrhovateľka, ani odporca nemajú mimomanželský vzťah. Rozvod nie je v záujme maloletého dieťaťa. S maloletým dieťaťom má otec výborný vzťah. Navrhoval zamietnuť návrh na rozvod manželstva. Súhlasil so zverením dieťaťa do starostlivosti matky. Nesúhlasil v prípade rozvodu manželstva s výživným 250 € mesačne, pretože takáto výška nezodpovedá možnostiam a schopnostiam odporcu. Jeho príjem sa pohybuje vo výške približne 560 €. Na výživnom sa majú podieľať obidvaja rodičia, nielen otec. Výživné musí zodpovedať aj potrebám dieťaťa. Nemôže nahrádzať príjem druhého rodiča. Navrhovateľka výživné neodôvodnila žiadnymi potrebami maloletého. Odporca má stredoškolské vzdelanie, je vlastníkom rodinného domu, ktorý mu darovali rodičia a nemá inú vyživovaciu povinnosť. Navrhoval výživné 90 € mesačne, neskôr pripustil 100 € mesačne (pred kolíznou opatrovničkou). Nesúhlasil so stykom s dieťaťom na základe dohody s navrhovateľkou, pretože dohoda nie je možná. Žiadal formálne upraviť styk otca s dieťaťom tak, aby rozsudok bol vykonateľný. Na pojednávaní poukázal na odchody navrhovateľky zo spoločnej domácnosti. Príčiny neboli závažné. Celé okolie, rodina vedela o tom, že navrhovateľka má nejaké problémy s odporcom, namiesto toho, aby si to vykonzultovala priamo s odporcom. Problémy riešila tak, že opúšťala spoločnú domácnosť, nedvíhala telefón, nerozprávala sa. Naposledy po poslednom odchode odsťahovala všetko z domu. Odporca to psychicky zle znášal, nebolo to možné s ňou vydiskutovať, vysvetliť. Nedokázal to zvládnuť, pretože opakovala stále dookola tie isté vety, preto rezignoval a vždy odišiel do záhrady, aby nereagoval prchko. V ekonomickej oblasti navrhovateľka určila, čo chce platiť ona a odporca platil ostatné. Okrem toho jej dával ešte 100 - 150 € mesačne. Nešlo o žiaden fyzický útok, išlo o nedorozumenie. Celkom štyrikrát opustila spoločnú domácnosť. Prvýkrát išlo o románik z jej strany, v druhom prípade tvrdila, že sa jej málo venuje, tretí prípad bol ten, kedy prvýkrát navrhovateľka podala návrh na rozvod manželstva a štvrtýkrát teraz, pri druhom návrhu na rozvod manželstva. Jej tvrdenie, že je žiarlivý, nie je ničím podložené. Sledoval, že jeden až dva mesiace je jej správanie zmenené, a to po materskej dovolenke. O 11.30 hod. v noci telefonovala. Každého muža by zaujímalo, s kým v noci jeho partner telefonuje. Nie je bežné s priateľom telefonovať v noci a nie cez deň. Pokiaľ ide o cyklotokros, venuje sa cyklotokrosu, ale to nedokazuje, že má taký veľký príjem, ako tvrdí navrhovateľka a že tento šport je tak nákladný, ako tvrdí navrhovateľka. Športu sa nevenuje súťažne. Náklady predstavujú náklady na benzín - približne 7 € cez víkend. Pokiaľ ide o fotografie z lyžovačky S., U., tam bol, avšak má trénerský preukaz a za tieto služby sa bol lyžovať. Za poskytnuté služby nebral odmenu. Bola mu poskytnutá lyžovačka. Pokiaľ

išlo o stiahnutý materiál reklamný z facebooku, ktorým odôvodňovala navrhovateľka jeho vysoký príjem, uviedol, že ide o podnikanie jeho otca, nejde o príjem odporcu.

Zo sobášneho listu mal súd zistené, že manželia uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX. Je zapísané v knihe manželstiev matričného úradu M., zväzok X, ročník XXXX, strana XX, poradové číslo XX. U oboch ide o prvé manželstvo.

Z rodného listu mal súd preukázané, že z manželstva sa narodilo maloleté dieťa I. I., T. XX.XX.XXXX, zapísané v knihe narodení matričného úradu Č., zväzok XX, ročník XXXX, strana XXX, poradové číslo XXXX. Ku dňu rozhodovania 23.2.2016 maloleté dieťa má 4 roky a navštevuje materskú školu.

Posledné spoločné bydlisko manželov podľa potvrdenia obce B. bolo na adrese B. XXX, čím je daná právomoc a príslušnosť Okresného súdu v Čadci.

Z lustrácie sociálnej poisťovne na navrhovateľku T. I. na čl. 8 spisu súd mal preukázané, že pracuje v U.-R. G., G..M..B., kde hrubý príjem pre účely odvodov do sociálnej poisťovne predstavuje približne 750 €. Z potvrdenia zamestnávateľa matky čl. 43 spisu mal súd zistené, že v 3/2015 mala príjem čistý 538,11 €, 4/2015 - 537,58 €, 5/2015 - 363,90 €, 6/2015 - 606,28 €, 7/2015 - 595,29 €, 8/2015 - 607,04 €, 9/2015 - 606 €, 10/2015 - 608,03 €, 11/2015 - 606,80 €, 12/2015 - 860,22 €.

Z lustrácie pre sociálnu poisťovňu čl. 10 spisu na otca I. I. súd mal zistené, že pracuje v spoločnosti Y., G..M..B., Č., pričom v období 7/2015 hrubý príjem 115,70 €, 8/2015 - 893,20 €, 9/2015 - 532,75 €, 10/2015 - 548,54 €, 11/2015 - 567,58 €. Výšku uvedenej mzdy neprekročilo potvrdenie o zdaniteľných príjmoch čl. 27 spisu. Rovnaký záver vyplýva aj z potvrdení o pracovnom príjme zamestnanca čl. 33, 34 - 36 spisu. Uvedené dôkazy o príjme sú priamymi dôkazmi preukazujúcimi príjem odporcu. Pokiaľ preukazovala navrhovateľka vyšší príjem, neunesla dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Dôvodom je jednak tá skutočnosť, že predložila nepriame dôkazy o výške príjmu, ale aj tá skutočnosť, že uvedené dôkazy nemali dostatočnú dôkaznú silu na preukázanie jej tvrdení o výške tvrdeného vedľajšieho príjmu a o existencii vedľajšieho príjmu. Taký záver nepreukazovali fotografie odporcu na motorke ani skutočnosť, že jazdí na motorke. Nepreukazovali, že minie viac, ako tvrdil na pojednávaní, teda 7 € na benzín každý víkend. Rovnako jej fotografie z lyžovačky z S. nevyvrátili tvrdenie odporcu, že tam bol bezplatne ako inštruktor za protislužby a nepreukázali výšku, ktorú vynaložil odporca za túto dovolenku, ani jeho vedľajšie príjmy, rovnako ani reklamné materiály, o ktorých odporca uviedol, že ide o reklamné materiály jeho otca. Tým navrhovateľka odôvodňovala, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojho otca, rovnako dôvodila aj kolízna opatrovníčka. Súd však poukázal na tú skutočnosť, že prioritne je potrebné túto životnú úroveň preukázať, čo v danom konaní sa navrhovateľke nepodarilo. Neunesla dôkazné bremeno.

Zo správy o prešetrení pomerov kolízneho opatrovníka na čl. 38 spisu vyplýva, že rodina bývala v B. v zrekonštruovanom rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve rodičov otca. Matka opustila spoločnú domácnosť aj s dieťaťom dňa 13.11.2015, toho času býva v rodinnom dome v obci M. v spoločnej domácnosti s rodičmi a bratom. Pracuje v U.-R. G. D. Č. s priemerným mesačným čistým zárobkom 550 €. Prídavky 23 €, uhrádza poplatok za materskú školu 30 - 40 € mesačne, v januári 2016 otec uhradil 12 € a stravu doplatila matka, rodičom prispieva na plyn, energie a na chod domácnosti približne 100 €, zakupuje potraviny do domácnosti. Matka dochádza denne do zamestnania, má výdavky s prevádzkou osobného motorového vozidla, ktoré je staršie, mesačne 50 - 60 €. Bola kolíznym opatrovníkom poučená o možnosti prerušenia konania a porady s psychológom. Porada s psychológom bola realizovaná. Po porade sa uistila, že jej rozhodnutie je správne a nechcela obnoviť spolužitie. Býva u rodičov, na poschodí má k dispozícii zariadenú samostatnú miestnosť, ostatné miestnosti sú spoločné. Vzťah otca k dieťaťu sa v posledných mesiacoch zlepšil. Otec dieťa navštevuje po vzájomnej dohode s matkou. Trávi s ním jeden deň počas víkendu. Dieťa u otca nespalo. Na výživu dieťaťa otec neprispieva. Na Vianoce mu kúpil bicykel, pyžamo. Keď pracoval u Y., dával jej len 100 € a ona zo svojho príjmu, rodičovského príspevku platila všetky poplatky, potraviny. Potraviny niekedy kúpil aj otec dieťaťa. Otec dieťaťa pred kolíznym opatrovníkom uviedol, že jeho príjem u Y. v kamenárstve je od 450 do 500 € mesačne. Domov dochádza denne, niekedy sa zdrží o deň dlhšie, výnimočne. Iný príjem neuviedol. Hradí plyn 80 €, elektrickú energiu 17 €, každý druhý rok palivo, smrekové drevo, poplatok za telefón 35 €, internet 11 €, hypotéku 108 € (zostatok 6 500 €). Je vlastníkom osobného motorového vozidla, na pohonné látky vynaloží mesačne 40 - 50 €. S dieťaťom sa stretáva každý víkend, v sobotu, v nedeľu od rána do večera,

resp. aj cez týždeň, podľa časových možností. Pre dieťa si príde autom a večer ho matke privezie. Na výživu dieťaťa finančne neprispieval, ale hradil poplatok za materskú školu, priviezol matke potraviny, dieťaťu zakúpil obuv, oblečenie, lyže. Býva v drevenom zrekonštruovanom dome, obyva 3 miestnosti, kuchyňu. Býva sám.

Ku dňu rozhodovania nepredložila matka rozhodnutie orgánov činných v trestnom konaní o fyzickom útoku otca, ktorým by bol súd podľa § 135 ods. 1 OSP viazaný. Vzhľadom k tomu, že odporca spochybnil tvrdenie o jeho trestnej činnosti, iné objektívne dôkazy predložené neboli. Súd nemá právo namiesto orgánov činných v trestnom konaní ustaľovať, či k fyzickému útoku a trestnému činu došlo, alebo nedošlo. Preto nevychádzal zo záveru v tomto štádiu konania, že odporca sa dopustil trestnej činnosti - fyzického útoku na navrhovateľku. V tomto štádiu konania preto ani nemal preukázanú bezprostrednú príčinu odchodu navrhovateľky zo spoločnej domácnosti.

Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľky, že dlhodobo navštevovala Občianske združenie Náruč v záujme zachrániť manželstvo, súd nemal dôvod pochybovať o tom, že navštevovala toto zariadenie, avšak jednostranné navštevovanie zariadenia zo strany jedného manžela je jednostranné, neobjektívne. Ničím nebolo preukázané, že spoločne obidvaja manželia navštevovali uvedené zariadenie Náruč, aby takéto tvrdenia boli zobjektivizované. OZ Náruč tak vychádzal len z jednostranných tvrdení matky maloletého dieťaťa. Súdu neboli predložené iné objektívne dôkazy (vyjadrenie Poradensko-tréningového centra Náruč čl. 42). Ako jednostranné tvrdenie preto bolo vyhodnotené zo strany súdu aj tvrdenie navrhovateľky v tomto centre o jej obmedzovaní zo strany manžela, o žiarlivosti manžela a nadmernej kontrole, rovnako o fyzickom násilí. Ani na pojednávaní vo veci 4P/71/2015, ani v inom konaní uvedené tvrdenia navrhovateľky neboli ničím preukázané.

Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľky o mimomanželskej známosti odporcu, odporca uviedol, že žiadna nebola. Po jednom z mnohých odsťahovaní sa navrhovateľky zo spoločnej domácnosti, kedy bola preč zo spoločnej domácnosti dlhodobo, mal priateľský vzťah, ktorý však neprerástol hranice priateľského vzťahu. Ani ku dňu rozvodu manželstva nebol preukázaný intímny vzťah odporcu s inou ženou. Navrhovateľka taktiež poprela intímny vzťah s iným mužom počas trvania manželstva, aj ku dňu rozvodu manželstva (aj keď odporca rovnako tvrdil, že pri prvom odchode zo spoločnej domácnosti išlo o tzv. románik na strane navrhovateľky s iným mužom).

Podľa § 157 ods. 3 OSP ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol.

Na pojednávaní dňa 23.2.2016 sa všetci účastníci konania vzdali práva podať odvolanie proti výrokom o rozvode manželstva, schválení rodičovskej dohody čo do zverenia dieťaťa matke, čo do úpravy styku otca s maloletým dieťaťom a čo do výroku o náhrade trov konania. V tejto časti súd uvádza iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona o rodine manželstvo je zväzok muža a ženy, ktorý vzniká na základe ich dobrovoľného a slobodného rozhodnutia uzavrieť manželstvo po splnení podmienok ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona o rodine účelom manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí.

Podľa § 1 ods. 3 Zákona o rodine muž a žena, ktorí chcú spolu uzavrieť manželstvo (ďalej len "snúbenci"), majú vopred poznať navzájom svoje charakterové vlastnosti a svoj zdravotný stav.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu; byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 19 ods. 2 Zákona o rodine o veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne. Ak sa nedohodnú o podstatných veciach, rozhodne na návrh jedného z nich súd.

Podľa § 19 ods. 3 Zákona o rodine na výkon povolania a na pracovné uplatnenie nepotrebuje žiadny z manželov súhlas druhého manžela.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahu medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinnosti manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Príčinu rozvratu manželstva súd ustálil v nadväznosti na § 1 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine v ľahkomyselnom prístupe obidvoch manželov k inštitúcii manželstva. Pred uzavretím manželstva spolu 4 roky mali vzťah, a to aj intímneho rázu, ktorý prebiehal obdobne ako po uzavretí manželstva, teda s hádkami, s riešením spoločných problémov, ktoré boli obdobné ako po uzavretí manželstva, teda zo strany navrhovateľky odchodom, rozchodom, zo strany odporcu neochotou diskutovať spoločné problémy. Napriek tomu uzavreli manželstvo, pričom každý z nich sa spoliehal, že sa zmení druhý z partnerov po uzavretí manželstva. § 1 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine však predpokladá, že jeden snúbenec si berie druhého snúbenca za manžela so znalosťou jeho povahových vlastností, zdravotného stavu, charakterových vlastností, ktoré sú známe ku dňu uzavretia manželstva bez akejkoľvek podmienky zmeny do budúcnosti. Jedným slovom povedané, že si berie partnera takého, aký je ku dňu uzavretia manželstva s tým, že chcú uzavrieť trvalé životné spoločenstvo a trvalú spoločnú domácnosť pre výchovu detí. Obidvaja manželia už vedeli pri uzatváraní manželstva, že neuzatvárajú manželstvo tak, ako káže zákon v § 1 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine, napriek tomu manželstvo uzavreli, čo je potrebné vyhodnotiť ako ľahkomyselný prístup k inštitúcii manželstva. Aj na pojednávaní súd vnímal z prednesu obidvoch účastníkov konania - manželov, že obidvaja odbočovali od položených otázok súdu. Obidvaja majú rovnakú povahovú vlastnosť, ktorá im neumožňuje konštruktívne riešiť problémy. Matka od konštruktívneho riešenia problémov unikala odchodom zo spoločnej domácnosti a odporca rovnako od rozhovorov o konštruktívnom riešení spoločných problémov unikal odchodom na dvor a podobne. Neboli schopní konštruktívne riešiť spoločné problémy dohodou, každý z nich sa spoliehal na to, že sa zmení ten druhý a prispôsobí sa tomu prvému z manželov. Takýto stav bol dlhodobý, trvalý a viedol k úplnému rozvratu manželstva, k zániku aj ostatných funkcií manželstva. Prioritná porucha manželstva však spočívala v ľahkomyselnom prístupe manželov k inštitúcii manželstva. V dôsledku

prioritnej poruchy manželstva nastali aj poruchy ostatných funkcií manželstva, ktoré dovtedy fungovali (intímna, biologická, výchovná, ekonomická, vytváranie zdravého rodinného prostredia). Z toho dôvodu súd manželstvo rozviedol. Na záver však súd uvádza, že pokiaľ obidvaja z manželov nadviažu vzťah a nezmenia svoj prístup k riešeniu problémov v manželstve, táto situácia sa môže zopakovať aj v novom vzťahu, ktorý uzavrú.

Rodičia uzavreli rodičovskú dohodu, na základe ktorej maloleté dieťa bolo zverené do výchovy a starostlivosti matky a otec má právo styku s maloletým I. každú párnú sobotu v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod. a každú nepárnu nedeľu v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod.

S uzavretím dohody súhlasili rodičia i kolízny opatrovník ako garant záujmov maloletého dieťaťa. Súd nie je povinný uzavretú rodičovskú dohodu schváliť, pokiaľ by sa priesočila záujmom maloletého dieťaťa. V tomto konkrétnom prípade však dospel k záveru, že uzavretá rodičovská dohoda je v záujme maloletého dieťaťa, preto ju schválil.

Podľa § 144 OSP účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Súd však môže priznať i náhradu týchto trov alebo ich časti, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov.

V nadväznosti na § 157 ods. 3 OSP, kedy sa účastníci konania vzdali práva podať odvolanie proti tomuto výroku a v nadväznosti na § 144 OSP súd dospel k záveru, že je potrebné o náhrade trov konania rozhodnúť tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, pretože to neodôvodňovali okolnosti prípadu ani pomery účastníkov konania.

Jedinou spornou otázkou v konaní, jediný výrok, proti ktorému si ponechali rodičia možnosť podať odvolanie, bol výrok o výživnom na maloleté dieťa.

Súd rozhodol tak, že otec je povinný platiť výživné na maloletého I. I., T.. XX.XX.XXXX vo výške 150 € mesačne vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred s tým, že sumu 30 € mesačne bude matka ukladať maloletému dieťaťu na samostatný účet alebo vkladnú knižku, ktoré dieťaťu zriadi a s tým, že matke uloží súd povinnosť tvoriť úspory dieťaťa v rovnakej výške 30 € mesačne ukladaním na účet alebo vkladnú knižku dieťaťa, ktoré zriadi.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

Podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov. Súd vychádzal len z preukázaných tvrdení v konaní. Nemohol vychádzať z nepreukázaných tvrdení v konaní. Vychádzal zo záveru, že ide o maloleté dieťa vo veku 4 roky ku dňu rozhodnutia súdu, ktoré navštevuje materskú školu. Potreby maloletého dieťaťa matka zhrnula v podaní zo dňa 17.2.2016 na čl. 40 spisu v celkovej výške 210 € (40 € škôlka + 50 € oblečenie, obuv + 10 € plienky + 30 € detská drogeria + 30 € hračky + 13-15 € lieky + 60 € výlety + 5 € čaje).

Matka podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine má rovnakú vyživovaciu povinnosť ako otec, ale podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine matka sa o dieťa osobne stará, teda fyzickou starostlivosťou, naturálne spláca časť svojej vyživovacej povinnosti voči dieťaťu. Z ustálenej súdnej praxe je však zrejmé, že v prejudiciálnej rovine musí platiť v takom prípade aspoň 1/3 z celkových nákladov na výživu dieťaťa.

Celkovú vyživovaciu povinnosť na 4-ročné dieťa navštevujúce materskú školu súd určil sumou 225 €, čo vzhľadom k veku dieťaťa je nadštandardná vyživovacia povinnosť a zohľadňuje aj § 62 ods. 2 Zákona o rodine, teda právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov, teda aj otca, tak ako požadovala matka a kolízna opatrovníčka. Z tejto vyživovacej povinnosti 225 € 2/3 vo výške 150 € (2 x 75 €) určil ako vyživovaciu povinnosť otca a vo výške 1/3 (75 €) určil v prejudiciálnej rovine ako vyživovaciu povinnosť matky. 150 € + 75 € = 225 €. Vyživovaciu povinnosť voči matke nemožno započítavať do výživy dieťaťa. Ide o samostatné konanie o určení výživného manželky alebo rozvedenej manželky, v prípade, ak je na to odkázaná. Suma 225 € tak presahuje sumu 210 €, čo sú nevyhnutné náklady na výživu dieťaťa, ktoré definovala samotná matka a táto suma má v sebe obsiahnutý aj prvok tvorby úspor podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine, a to vo vzťahu k obidvom rodičom, ktorých majetková úroveň je približne rovnaká. Takto určené výživné zohľadňuje aj § 62 ods. 3 Zákona o rodine, teda tvorbu úspor v prospech maloletého dieťaťa. Súd teda určil, že vyživovacia povinnosť otca je 150 € mesačne, ale z tejto sumy 150 € mesačne je matka povinná 30 € mesačne ukladať maloletému dieťaťu na samostatný účet alebo vkladnú knižku ako úspory dieťaťa a rovnakú povinnosť vkladať dieťaťu úspory vo výške 30 € mesačne na samostatný účet alebo vkladnú knižku dieťaťa má aj matka. Súd vychádzal z toho, že obidvaja rodičia majú rovnakú vyživovaciu povinnosť a ich majetková úroveň je približne rovnaká. Takto určená vyživovacia povinnosť podľa názoru súdu rešpektuje aj § 62 ods. 5 Zákona o rodine, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a výdavky rodičov, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, sa nezapočítavajú do výdavkov rodičov (používanie osobného motorového vozidla obidvomi rodičmi, dovolenky, náročné športy a podobne).

Súd bral do úvahy aj tú skutočnosť, že v nadväznosti na § 78 ods. 1 Zákona o rodine pri zmene pomerov má matka právo podať návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti. Za zmenu pomerov a dôvod pre podanie návrhu na zvýšenie výživného súdna prax považuje aj nástup maloletého dieťaťa do prvého ročníka základnej školy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.

Podľa § 27 ods. 1 Zákona o rodine manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.

Podľa § 27 ods. 2 Zákona o rodine manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska.